

LAHDEN AMMATTIKORKEAKOULU
Lahti University of Applied Sciences

MIES JOKA KUULI MURHAN

SOKEAN MAAILMAA LUOMASSA

LAHDEN
AMMATTIKORKEAKOULU
Muotoilu- ja taideinstituutti
Elokuva- ja tv-ilmaisu
Kuvaus
Opinnäytetyö
4.5.2012
Joonas Niemi

Lahden ammattikorkeakoulu
Elokuva- ja tv-ilmaisu

Joonas Niemi: Mies joka kuuli murhan – sokean maailmaa luomassa

Kuvauksen opinnäytetyö

Kevät 2012

TIIVISTELMÄ

Tein kuvauksen opinnäytetyöni Toni Majaniemen ohjaamasta lyhytelokuvasta *Mies joka kuuli murhan*. Tämä on kyseisen opinnäytetyön kirjallinen osuus.

Olen jakanut kirjallisen osuuden viiteen pääkohtaan: tekijän ja aiheen esittely, elokuvan esivalmistelut, kuvaukset ja jälkityöt sekä yhteenveto.

Tekijän ja aiheen esittelyssä kerron lukijalle, miten olin kehittynyt kuvaajana siihen pisteeseen, missä olin ennen opinnäytetyöni kuvauksia ja miten päädyin tekemään kyseisen elokuvan opinnäytetyökseni.

Elokuvan esivalmisteluja, kuvauksia ja jälkitöitä käsittelevissä kohdissa kerron koko elokuvan luomisprosessista sekä tekemistäni taiteellisista ratkaisuista ja pohdin, miten ne mielestäni toimivat.

Yhteenveto sisältää oman arvioni valmiista elokuvasta.

Lopussa on liitteenä elokuvan käsikirjoitus.

Avainsanat: kuvaus, sokeus

Lahti University of Applied Sciences
Degree Programme in Film and Television

Joonas Niemi: The Man Who Heard a Murder – Creating a Blind Man's World

Graduation project in Cinematography

Spring 2012

ABSTRACT

I did my graduation project on a short film called The Man Who Heard a Murder, which was directed by Toni Majaniemi. This is the written part of my thesis.

I have divided the text in five chapters: the presentation of the author and theme, the pre-production, principal photography, postproduction and conclusion.

In the first chapter I'll describe my development as a cinematographer up to the point where I was before shooting this movie. I also tell how I ended up making my graduation project on The Man Who Heard a Murder.

In following chapters I'll describe the whole creating process of the film. I'll also reason my artistic resolves and how they work.

The conclusion includes my own opinion on the finished movie.

There is the screenplay attached at the end of this thesis.

Key words: cinematography, blindness

SISÄLLYS

1 JOHDANTO	5
2 KUVALLINEN KEHITYS	6
3 AIHEEN VALINTA JA KÄSIKIRJOITUS	6
4 ESIVALMISTELUT	8
4.1 Kamerakalusto ja kameraryhmä	8
4.2 Mies joka kuuli murhan -kuvakerronta	9
4.3 Valaisu	12
4.4 Puvustus ja lavastus	12
4.5 Lokaatiot	13
4.6 Näyttelijät	15
5 KUVAUKSET	16
5.1 Päivä 1	16
5.2 Päivä 2	17
5.3 Ekstrapäivä	20
5.4 Päivä 3	21
5.5 Päivä 4	22
5.6 Mietteitä	24
6 JÄLKITYÖT	24
6.1 Leikkaus	24
6.2 Värimäärittely	26
6.2.1 Esimerkkejä	27
7 YHTEENVETO	31
7.1 Oma arvio	31
LIITE	32

1 JOHDANTO

Miten kertoa kuvin, miltä sokean ihmisen maailma tuntuu? Sitä kysymystä mietin itsekin, kun ryhdyimme luokkamme kanssa tekemään opinnäytetyöelokuvaa sokeasta miehestä, joka kuulee murhan. En halunnut kertoa elokuvaa perinteisin kuvakerronnallisin keinoin, vaan käyttää hyödyksi sitä, että päähenkilö on sokea.

Aluksi on kuitenkin syytä kertoa vähän ensin itsestäni, ja sitten tarkemmin elokuvamme tekoprosessista.

Päädyin tähän kouluun isoveljeni Karin jalanjalkia seuraamalla. Karin kautta kuulin koulusta paljon hyvää, joten päätin hakea itsekin tänne samaan paikkaan ja täten pääsin opiskelemaan kuvausta. Kuvaajana pääsee loihtimaan ja kertomaan tarinoita hienojen kuvien kautta, mistä pidän paljon.

Olen ollut kiinnostunut elokuvista ja niiden tekemisestä jo varhain. Noin 4-vuotiaana aloin tekemään isoveljeni ja kavereideni kanssa elokuvia vanhalla VHS-videokameralla, jonka isäni hankki talouteemme muinoin. Itse yleensä nuorempana vain heiluin taustalla ja yritin näyttää asialliselta, mutta kun ikää karttui, myös roolini kasvoivat elokuvissamme aina kameran käsittelemiseen asti.

Teimme enimmäkseen toimintapainotteisia videoita, koska niitä myös katsoimme paljon. Arnold Schwarzenegger ja Sylvester Stallone olivat kovimmat toimintasankari-idolimme tuolloin.

Vanhempana aloin katsomaan ja pitämään myös rauhallisemmista elokuvista, joissa toiminta ei ollut pääosassa. Ne elokuvat rikastuttivat minun kuvausintoani vielä enemmän.

Uskon kuvaajan ammatin olevan minulle se oikea ja tahdon jatkaa sen harjoittamista tulevaisuudessa.

2 KUVALLINEN KEHITYS

Pidin paljon toiminnallisista elokuvista ja niiden kuvakerronnasta, mutta myös rauhallisten ja hitaasti etenevien elokuvien tyylistä, joten olin melko kaikkiruokainen. Koulussa kuvaamamme ensimmäiset harjoitustyöt saivat olla kutakuinkin vapaamuotoisia, jolloin saimme periaatteessa näyttää ylemmille vuosikurssilaisille ja opettajille, mitä osaamme. Kuvauksessa sekoitin vakaata kuvaa ja käsivarakuvaa rohkeasti, milloin kumpikin sopi paremmin tai oli käytännöllisempi vaihtoehto. Pidin tästä vapaasti kuvattavasta tyylistä, joka toimi valmiissa elokuvassa varsin hyvin.

Olin paljon mukana toisten vuosikurssien lopputöiden ja harjoituselokuvien kuvauksissa, koska halusin oppia lisää elokuvien tekemisestä ja teknisistä asioista käytännön kautta. Olin usein valomies, koska valaisemisesta en paljoa tiennyt ja halusin oppia siitä lisää. Mukana oleminen toi minulle lisää tietotaitoa, jota pystyin hyödyntämään omissa elokuvissani.

Ensimmäisen ja toisen vuoden opetus lähes ”tappoi” meidän luokan luovuuden ja pyrimme tekemään elokuvia jo valmiiksi asetettuihin raameihin. Lopputulokset eivät aina olleet kovin mairittelevia. Aloin pitää vakaasta kuvasta enemmän ja hyljeksiä käsivarakuvaa, koska usein jos kamera heilui häiritsevästi liikaa, se vei minut pois itse elokuvan maailmasta. Kuvaamisen kokeilunhalu pikkuhiljaa katosi, mutta onneksi aloin saada sen takaisin kolmannen vuoden kevätjaksolla, jolloin teimme tyylilajiharjoituksia ja meillä oli myös filmikurssi.

Seuraava kuvaamani elokuva oli lopputyö ja minusta tuntui, että olin melko valmis siihen haasteeseen.

3 AIHEEN VALINTA JA KÄSIKIRJOITUS

Olin aikaisemmin kuvannut koulussa ohjaaja Toni Majaniemen kanssa jo muutaman harjoitustyön. Yhteistyömme sujui hyvin ja meillä oli samanlaiset kiinnostuksen kohteet, joten päätimme jo ennen tulevaa elokuva-aihetta kuvata lopputyömme samalla kaksikolla. Kaksikkoomme liittyi myös Vantte Lindevall, joka valaisisi ja tekisi elokuvasta leikkauksen opinnäytetyön, ja Tuomas Vauhkonen, joka tekisi äänisuunnittelun opinnäytetyön.

Toni kehitti kesäloman ajan ideoita, joita me sitten neljännen kouluvuoden syksyllä aloimme puntaroida ja miettiä, mikä niistä olisi lopputyöelokuvamme aihe. Päädyimme tositarinaan rikoksesta, josta Toni oli lukenut muinoin vanhasta lehdestä ja pitkään hautonut mielessään tekemänsä siitä joskus elokuvan. Tarinassa sokea mies todistaa kuulemalla hänen vasta tavatun naisystävänsä raiskauksen ja murhan, eikä sokea mies uskalla kertoa siitä eteenpäin.

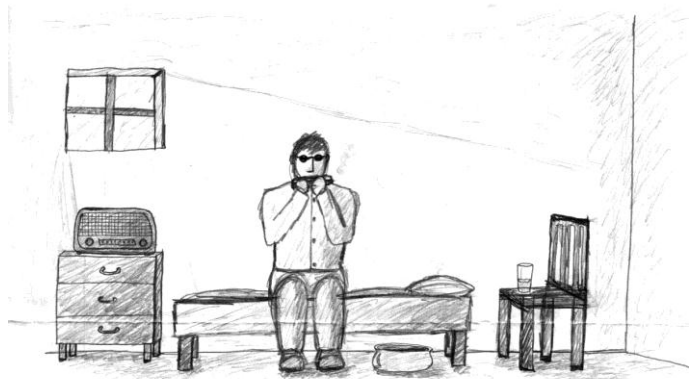
Toni ryhtyi kirjoittamaan tarinaa käsikirjoitusmuotoon. Ensimmäisessä versiossa kyseinen tarina tapahtui takautumana vanhan sokean miehen paljastaessa sen vankilassa toimittajalle, joka oli tekemässä juttua rikoksesta. Toimittaja oli päähenkilö tuolloin.

Käsikirjoituksen alussa sokea mies tappaa kolme veljestä ja antautuu siitä poliiseille. Toimittaja ryhtyy selvittämään merkillistä tapausta vuosien jälkeen ja saa lopulta selville, että sokea mies tappoi veljekset kostoksi heidän tekemänsä raiskausmurharikoksen takia. Toimittaja järkyttyy tarinasta niin paljon, ettei julkaise sitä lehteen.

Tulimme Tonin ja osastomme vastuuopettajan Erkki Perkiömäen kanssa siihen tulokseen, että tarina on tällaisenaan liian pitkä ja monimutkainen. Opettaja käski keskittyä tarinan dramaattisimpaan kohtaan, takaumaan, jossa raiskausmurha tapahtuu. Toni kirjoittikin seuraavan version pelkästään vanhan lehtijutun mukaan ja karsi turhat juonikiemurat pois, jolloin käsikirjoituksesta tuli kokonaisuudessaan eheämpi.

Luokkamme tekisi kolme lopputyötä, ja meidän oli alun perin kuvattava viimeisinä helmi-maaliskuun vaihteessa, mutta kun Tonin käsikirjoitus oli melkein valmis ja muilla ne olivat vielä kesken, me päädyimme tekemään ensimmäisinä. Päätös tuli hieman yllätyksenä minulle, koska

TOMMI ERONEN

Mies joka kuuli murhan

Varhainen luonnos elokuvan julisteesta ja
päähenkilön kodista.

kuvaisimme joulukuun alussa. Siihen olisi aikaa vajaa pari kuukautta enkä ollut tehnyt valmisteluja kovinkaan paljon elokuvaamme varten – aloin siis tuumasta toimeen.

4 ESIVALMISTELUT

4.1 Kamerakalusto ja kameraryhmä

Kameraksi valitsin pitkän pohdinnan jälkeen Canonin EOS 7D:n, koska budjetissamme ei ollut varaa kalliin elokuvakameran vuokraukseen ja halusin kuitenkin kuviini lyhyen syväterävyysalueen. Osastollamme oli Panasonicin AG-HPX500 P2 HD -kamera, mutta se ei teknisiltä ominaisuuksiltaan vastannut haluamaani tasoa. 7D:llä olin jo kuvannut aikaisemman harjoitustyöni, jolloin se osoittautui varsin hyväksi kameraksi. Sain 7D:n halvalla vuokralle kolmannen vuosikurssin Antti Savolaiselta, jolta sain myös muita kameratarvikkeita ja osan linseistä. Objektiiveja lainasin myös koulun valokuvausosastolta ja muilta linjamme opiskelijoilta. Tarvitsimme valovoimaisia linsejä, koska kuvasimme osan kohtauksista pimeällä metsässä eikä osastollamme ollut kovin voimakkaita valaisimia. Päädyin käyttämään kiinteän polttovälin objektiiveja niiden laadukkuuden vuoksi, paitsi yhden laajakulma zoomilinssin otin varalta lainaksi. Ohessa luettelo objektiiveista: Tokina 11–16mm f/2.8, Canon 20mm f/2.8, Sigma 30mm f/1.4, Canon 50mm f/1.4 ja Canon 85mm f/1.8.

Minä kamera olalla lopputyöni kuvauksissa. (Kuva: Jami Nurminen)

Kuvaformaatiksi valitsin 1080p/25p:n, koska halusin mahdollisimman laadukasta kuvaa ja päädyin käyttämään ISO-arvoja 160, 320 ja 640, koska näissä lukemissa kuvassa näkyy mahdollisimman vähän kohinaa. Kuvasuhteeksi halusin 2.35:1, jotta kohtauksissa, joissa oli monta näyttelijää kerrallaan, pystyin hyvin asettelemaan heidät laajalle kuva-alalle. Kuvasuhde tuo myös mielestäni lisää elokuvamaisuutta lopputulokseen.

Valaisijaksi valitsin luokkatoverini Vantte Lindevallin, koska hän halusi leikkaamisen ohella päästä myös valaisemaan elokuvan. Tiesin, että Vantte on pätevä valaisija, jolloin minun ei tarvitsisi kuvauksissa keskittyä niin paljon valaisuun, koska tiesin jo valmiiksi, että valot tulevat näyttämään hyvältä. Kamera-assistentikseni pyysin luokkatoverini Sofia Palillon, koska olimme edellisessä harjoituselokuvassa työskennelleet 7D:n kanssa yhdessä, joten hän tunsikin kameran jo entuudestaan. Videoassistentikseni tuli toisen vuosikurssin opiskelija Jarno Harju ja gripiksi kolmannen vuosikurssin Matti Anttila, joka oli jo aikaisemmin ollut minulla grippaajana.

4.2 Mies joka kuuli murhan -kuvakerronta

Kun päähenkilönä on sokea mies, mietimme ohjaajan kanssa, miten kuvakerronnallisesti tuomme sen esille elokuvassa. Jos kertoisimme tarinan perinteisin kuvakerronnallisin keinoin, elokuva voisi tällöin hukkua massaan, eikä erottuisi eduksemme muusta suomalaisesta elokuvagenrestä.

Muuten kuvaustyyliässä halusimme sekoittaa hieman käsivaraa joukkoon kohtauksiin, joissa on tappelua ja rähinöintiä, jotta niihin tulisi hektisempi tunnelma. Muut kohtaukset olisivat jalustalta kuvattua.

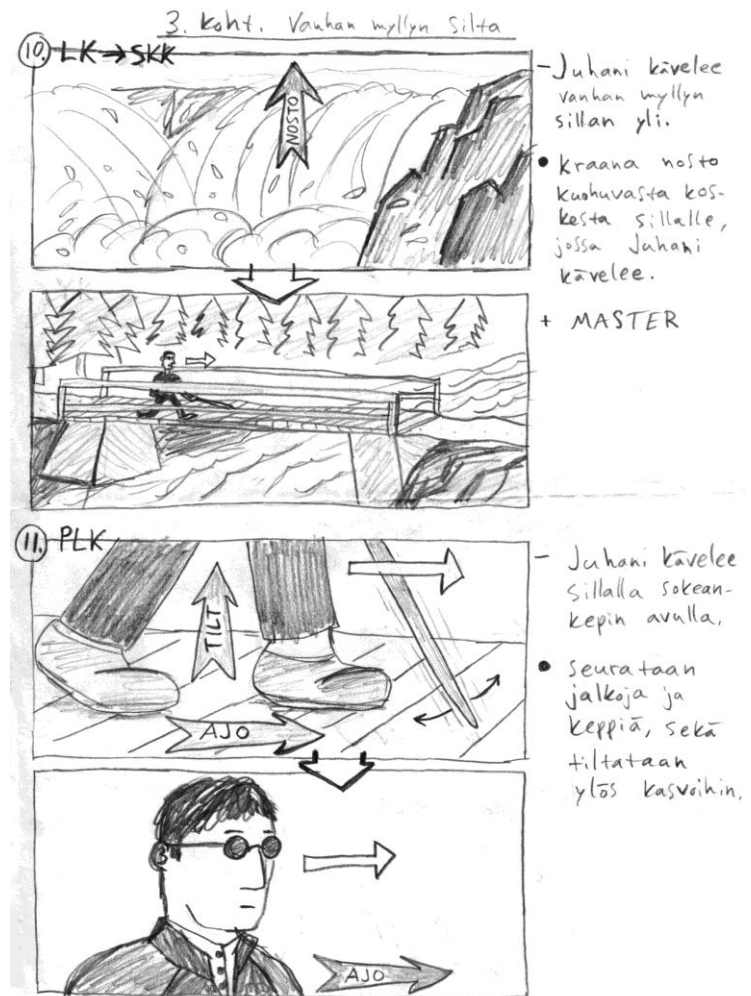
Otimme elokuvan äänisuunnittelijan Tuomaksen mukaan pohtimaan, miten voisimme hyödyntää ääntä ja kuvaa yhdessä paremmin kertoaksemme, miten päähenkilö kokee maailman sokean ”näkökulmasta”. Suunnittelimme kuvaavamme erilaisia erikoislähikuvia asioista, joita haluamme korostaa päähenkilön Juhaniin kuulevan. Esimerkiksi kun Juhani saapuu seurantalolle, hän kuulee lattialla kipittävän hämähäkin ja kun Maija tulee myös paikalle, Juhani havaitsee kenkien hiljaisen kopseen lattiaan, korvakorujen kilinän ja Maijan hajuveden tuoksun. Dramaattisimpaan kohtaukseen, jossa Juhani rämpiä yksin ojassa ja kuulee Maijan raiskauksen ja murhan, suunnittelimme kuvaavamme lyhyitä välähdyskuulemiskuvia muun muassa Maijan hameen repeämisestä ja Maijan ruumiin putoamisesta sillalta koskeen.

Koska kyseessä oli lopputyö, halusimme ohjaajan kanssa tietenkin jotain erikoista. Kun koski on kerran tärkeässä osassa elokuvaa, mietimme hienoa esittelykuvaa, jossa kamera nousee ylös kraanan avulla pauhaavan kosken pinnasta paljastaen sen yli menevän sillan ja siellä valkoisen keppinsä avulla kävelevän Juhani. Tämä kuva jäi mieleemme niin lujasti, että meidän oli pakko vuokrata kraana. Kävimme testaamassa yhtä vaihtoehtoa, ja se osoittautui hyväksi ja halvaksi, joten päätös tehtiin nopeasti.

Kuvasuunnitelman piirtämiseen meni kauan aikaa, ja sen tekemisen aloitin vasta kun kaikki kuvauspaikat olivat varmistuneet. Tällöin pystyin mahdollisimman havainnollisesti piirtämään kaikki kuvat, jolloin työryhmä ymmärtää mitä kuvissa tapahtuu ja missä kukin kohtaus tarkalleen on. Itseäni ainakin ärsyttää, jos saan haltuuni kuvakäsikirjoituksen, jossa esiintyy tikku-ukkoja jossain ”tyhjässä” tilassa, koska sellaisesta ei juuri ole apua muille kuin itse kuvien tekijälle.

Yritin piirtää kaikki kohtaukset mahdollisimman vähin kuvin, mutta silti saldoksi tuli 109 kuvaa, mikä oli paljon viidelle kuvauspäivälle. Noin 22 kuvan tahti per kuvauspäivä on mahdollinen, mutta laatu kärsii sen mukana. Katsoin ohjaajan kanssa kuvat läpi ja saimme vähennettyä niitä hieman.

Mutta sitten kävi niin, että viisi kuvauspäivää näyttelijöiden kanssa väheni neljään päivään, koska tuotannon opettajan mielestä yksi päivä oli liian väljä kuvausaikataulullisesti. Kun yksi päivä väheni, rahanmeno tietenkin pieneni, mutta kuvauksista tulisi entistä kiireisemmät, mistä olin

Sivu elokuvan kuvakäsikirjoituksesta, mihin suunniteltu kraanakuva on piirretty.

huolissani. Tuotannon opettaja sai meidät kuitenkin vakuutettua, että pystymme tähän haasteeseen, ja näin tartuimme siihen.

Jouduin ohjaajan ja tuotantopäälliköiden Petra Lumioksen ja Julius Greisin (kolmannelta luokalta) kanssa miettimään tarkemmin kuvauspäivät läpi, koska aikataulu oli nyt tiukka. Jouduimme siirtämään eri kuvauspaikkoja samoihin lokaatioihin säästääksemme aikaa, ja tässä vaiheessa aloimme myös puhua B-kameran käytöstä kuvauksissa. Seurantalon tanssikohtaus tulisi olemaan vaativa toteuttaa lyhyessä ajassa paitsi valtavan kuvamäärän takia myös siksi, että sinne saapuvien avustajien vuoksi emme voineet jakaa kohtausta useammalle päivälle. Siksi päätimme kuvata sen yhdessä päivässä kahden kameran avulla. Toinen kamera taltioisi antamieni ohjeiden mukaan osaksi taustalla tapahtuvia asioita ja myös ottaisi lähempiä ja laajempia kuvia kohtauksista. Minä keskittyisin tärkeimpiin kuviin, joissa päänäyttelijät olivat.

Toinen kamera olisi helppo saada: koska kuvaisin Canonin 7D:llä, samaa kuvaformaattia kuvaavia järjestelmäkameroita osastolaisillamme oli monella. Matti Anttila antoi toisen kameran lainaksi, sekin Canonin 7D, ja B-kuvaajaksi valitsin Antti Savolaisen. Antti toimisi itse kuvauksissa suurimman osan ajasta valomiehenä, mutta välillä käyttäisin häntä B-kuvaajana.

Mietin ohjaajan kanssa kuvakäsikirjoituksen uudestaan läpi, koska neljään päivään emme saisi mitenkään kaikkia suunnittelemani kuvia mahdutettua. Kuvat, jotka varmasti jätettäisiin ensimmäisinä pois tiukan paikan tullen, olisivat juuri erikoislähikuvat Juhanin reaktioista eri asioihin, joita hän kuulee. Nehän todellisuudessa olivat vain ”kikkailua”, koska tarinan pystyisi kertomaan ilman niitäkin, mutta elokuvasta tällöin katoaisi se vähäinen erikoisuus, jota siihen alusta alkaen suunnittelimme. Päätimme kuitenkin lähteä kuvauksiin liian monen kuvattavan kuvan kanssa, koska itselläni oli hivenen toivoa siitä, että pystymme ne tekemään. Jos näyttäisi siltä, että aikataulu venyy kuvauksissa, alkaisimme vasta silloin radikaalisti vähentää kuvien määrää.

En tiennyt oikein, mitä kuvauksestani loppujen lopuksi tulisi, kun aikataulu kiristyi, kuvakerronta ehkä muuttuisi kokonaan ja ottaisimme vielä B-kameran kuvauksiin. Onneksi olimme ohjaaja Tonin kanssa melko joustavia ja sopeutuvia luonteiltamme, joten jos kuvauksissa pitäisi tehdä nopeita ja uusia päätöksiä vanhojen suunnitelmien tilalle, se tulisi varmasti onnistumaan hyvin.

4.3 Valaisu

Valaisuun halusin luonnollisen otteen, koska halusin elokuvasta välittyvän todentuntuisen maailman. Ulkona päivällä kuvattaessa käytimme vain reflejä lähikuvissa, emme lamppuja ollenkaan. Yöllä valaiseminen on tunnetusti vaikeaa, koska silloin on hankala saada realistisen näköistä valoa, varsinkin, jos käytössä on suppea valokalusto. Päätimme siis yökohtauksissa tehdä kutakuinkin päinvastoin eli käytimme ”raakaa” valoa, emme liiemmin pehmentäneet sitä vaan rohkeasti *valaisimme* hahmot ja taustat. Näin saimme kontrastisen, kylmän ja ahdistavan tunnelman, mikä sopi elokuvan yökohtauksiin.

Vanten kanssa keskustelimme aina ennen kuvauspäiviä, millaisen valon halusin eri kohtauksiin, jotta kuvauksissa ei tarvitsisi enää käyttää aikaa siihen, vaan voin keskittyä itse kuvaamiseen.

4.4 Puvustus ja lavastus

Pidin elokuvien *Muukalainen*, *Käsky* ja *Sauna* visuaalisesta ilmeestä, joten halusin kutakuinkin samanlaista väripestyä maailmaa myös lopputyöhömmme. Värit olivat maanläheisiä, syksyisen keltaisia, ruskeita, harmaita ja mustia. Tarvitsimme vanhahkoja vaatteita, koskaokuva sijoittui 70-luvulle, joten puvustajamme Isabella Karhu ja Rosa Lukkarinen toiselta vuosikurssilta lähtivät kiertelemään Lahden kirpputoreja. Kylästä ja sen asukkaista halusimme ohjaajan kanssa huokuvan värien kautta hieman alakuloa, koska suurin osa kyläläisistä on muuttanut kaupunkiin ja osa on jäänyt vielä kuolevaan maalaiskylään. Punainen väri oli myös voimakas, mikä näkyi naisnäyttelijän vaatteissa, Maijassa. Maija toi tullessaan maalaiskylään uutta väriä ja lämpöä, mutta punainen väri myös enteili elokuvan traagista loppua.

Kuva elokuvasta *Sauna*, jossa myös näyttelee Tommi Eronen.
(Kuva: <http://plaza.fi/s/f/editor/images/saunatommi.jpg>)

Lavastajamme Emilia Lindholm (luokkatoveri) ja hänen rekvisiittaryhmänsä ryhtyivät hankkimaan elokuvaan tarvittavia tavaroita ja lavastustarpeita. Mietimme pitkään, olisivatko päähenkilön Juhanin silmät normaalin näköiset vai hankkisimmeko hänelle piilolinssit, jotka häivyttäisivät pupillin ja iiriksen. Niiden hankkiminen koitui kuitenkin hankalaksi eikä näyttelijä ehkä näkisi niillä hyvin, joten luovuimme niistä. Silmät olisi voinut ehkä tehdä myös jälkeinpäin After Effects -ohjelmalla, mutta sekin olisi koitunut hankalaksi ja työlääksi. Aurinkolasit olivat myös yksi vaihtoehto, mutta luovuimme niistäkin, koska ne häiritsivät myös näyttelijän ilmaisua. Ainut näkövammaisen tunnusmerkki, joka jäi hahmolle, oli valkoinen keppi, ja se mielestämme riitti todella hyvin.

Päähenkilö harrastaa soittamista ja Juhanilla oli pitkään käsikirjoituksessa viulu aina mukanaan, mutta pohdittuamme asiaa enemmän muutimme sen huuliharpuksi, koska se sopii paremmin yksinäisen soittajan soittimeksi, jonka saa helposti sujutettua povitaskuun piiloon.

4.5 Lokaatiot

Kuvauspaikkojen etsimiseen meni paljon aikaa, koska meillä oli aika tarkat kriteerit, mitä halusimme. Elokuva sijoittuu vanhaan maalaishäyrylään 70-luvulle, joten mitään kovin uusia rakennuksia emme halunneet.

Lähdimme ensimmäiseksi etsimään elokuvan tärkeintä tapahtumapaikkaa, koskea. Halusimme vanhan ränsistyneen sillan, joka ylittää kosken. Paikan pitäisi olla myös harvaan asuttu ja metsän vieressä. Kiersimme Lahtea ja sen lähikuntia pitkän tovin, kunnes lopulta päädyimme erään vanhan myllyn raunioihin Orimattilassa. Siellä voisimme kuitenkin kuvata vain osan kohtauksesta, koska kosken lähettyvillä oli niin kova melu, että dialogin äänittämisestä ei tulisi mitään. Siksi päädyimme jakamaan tapahtumapaikkoja eri lokaatioihin kohtauksien sisällä ja niiden välillä.

Koski ja silta vanhan myllyn raunioiden vieressä Orimattilassa. (Kuva: Joonas Niemi)

Halusin välttämättä kuvata kosken vieressä ojakohtauksen, jossa päähenkilö Juhani rämpi elokuvan lopussa, koska silloin sain pauhaavan veden mukaan kuvan taustalle kertomaan kosken enteilevästä vaarasta ja myös näyttämään, missä Juhani tarkalleen on. Tässä kohtauksessa ei ollut tärkeää dialogia, joten paikka kävi myös äänisuunnittelijalle.

Päähenkilö Juhanille halusimme vanhan, askeettisen talon, joka näyttäisi eletyiltä ja ajan saatossa kuluneelta. Onneksemme sellainen löytyi jo valitsemamme kosken vierestä, ja se oli myös riittävän kaukana kosken meluhaitasta.

Näin meillä oli kolme kuvauspaikkaa samassa lokaatiossa, joka auttoi kuvauksia, ettei tarvinnut liikkua pitkiä matkoja paikasta toiseen päivän aikana, jolloin säästimme aikaa ja kuluja.

Toinen tärkeä tapahtumapaikka, joka piti löytää, oli seurantalo. Siellä tapahtui iso osa kohtauksista ja se oli muutenkin elokuvan maalaiskylän keskeisin paikka. Halusimme sen olevan mahdollisimman pieni ja kotoisa, jottei elokuvan tanssikohtaus näyttäisi hölmöltä, jos vain muutama avustaja tanssisi isossa salissa. Lavastajamme Emilia löysi maamiesseurantalon Nastolasta, ja menimme sitten sitä katsomaan. Se osoittautui kutakuinkin täydelliseksi, joten päädyimme siihen.

Maamiesseurantalo Nastolassa. (Kuva: Joonas Niemi)

Meidän täytyi löytää muut lokaatiot seurantalon läheltä tiukan kuvausaikataulun takia, joten pimeällä metsätiellä ja kylätiellä tapahtuvien kohtauksien kuvauspaikat valitsimme ihan seurantalon viereisestä metsiköstä ja ohi kulkevasta hiekkatiestä. Sähköt saimme onneksi seurantalosta, jolloin päätimme vuokrata Ramirentilta yli sata metriä kaapelia ja vetää sähkövedon metsään, jotta saisimme virtaa valoja varten.

4.6 Näyttelijät

Pohdimme ohjaajan kanssa pitkään, kenet haluaisimme ja kenet saisimme pääosanesittäjäksi, sokeaksi mieheksi. Olin pitänyt pitkään Tommi Erosen näyttelijänlahjoista ja ehdotin häntä Tonille. Tommi kiinnostui elokuvastamme, mutta hänellä oli myös muita kiireitä, joten saisimme hänet vain tietyille päiville. Meillä tulisi olemaan yli viikko taukoa ensimmäisten ja viimeisten kuvauspäivien välillä, ja minua alkoi huolestuttaa mahdollinen sään muutos sinä aikana. Mutta halusimme

Tommin, joten otimme sen riskin. Naisnäyttelijäksi saimme Elena Leeven, joka oli näytellyt meidän aikaisemmassa harjoitustyössämme, joten hän oli jo vanha tuttu. Elokuvan ”pahiksen” rooliin etsimme pitkään sopivaa näyttelijää ja viimein päädyimme Arttu Kapulaiseen.

Muut näyttelijät saimme Lahden teattereista ja viime kädessä turvauduimme myös osastolaisiimme.

5 KUVAUKSET

5.1 Päivä 1

Ensimmäisen kuvauspäivän aloitimme vaativilla kohtauksilla, jotka tapahtuvat seurantalolla. Avustajia emme saaneet niin paljon kuin olisimme toivoneet, joten se oli jo ensimmäinen takaisku. Täytimme sitten tanssisalia kulloinkin vapaina olevilla kuvausryhmäläisillä.

Olin suunnitellut tekeväni kiskoajot ensimmäisinä, mutta seurantalons eteistilaan ratojen laittaminen ja ajolavetin kanssa liikkuminen olisi käynyt liian ahtaaksi, joten päätin tehdä kuvat käsivaralla. Siitä alkoikin minun ja käsivarakuvaus uusi suhde, koska melkein koko elokuvan kuvasin tästä eteenpäin käsivaralla. Pidin siitä, miten vapaasti pystyin liikkumaan kameran kanssa enkä ollut naulittuna jalustaan. Käsivarakuvaus säästi myös aikaa, kun ei tarvinnut rakentaa ajokiskoja eikä säätää jalustan kanssa. Tämä tulisi myös olemaan välttämätöntä kuvausten edetessä, koska olimme usein myöhässä kuvausaikataulusta.

Kamera-assistentilla olikin sitten haastavampi tehtävä, koska hän joutui tarkentamaan kuvaa aika usein lennosta, mutta hänellä oli onneksi apuna pieni monitori, josta hän pystyi tarkistamaan kuvan terävyyden ja josta minä näin operoida. Emme olleet juurikaan Sofian kanssa harjoitelleet operointia ja tarkentamista käsivarakuvauksessa, koska alun perin sitä ei pitänyt elokuvassa paljoa olla, mutta Sofia selvisi aina vain paremmin, mitä pidemmälle kuvaukset etenivät.

Kamerakalustossa oli ajoittain paljon ongelmia, jotka veivät aikaa kuvauksista: monitoriin ja kameraan ei saatu kuvaa yhtäaikaaisesti, follow focus ei ajoittain toiminut hyvin ja myös yhden linssin tarkennusrengas lakkasi pyörimästä. Vastoinikäymisistä huolimatta taistelimme eteenpäin.

Anttia käytin B-kuvaajana enemmän kuin olin aluksi ajatellut, mutta niin oli pakko tehdä, jotta saisimme kirittyä aikaa kiinni. Annoin Antille ohjeet, mitä hän kuvaa, ja usein kävin myös näyttämässä tarkan kuvan.

Kiireen takia kuvasimme yhden kohtauksen seurantaloon ulkopuolella käsivaralla kahdella kuvalla, vaikka olin suunnitellut sen kuvattavaksi kahdeksalla kuvalla. Yllättäen kohtaus näytti toimivan hyvin niilläkin. Antti kuvasi vielä varmuuden vuoksi toisella kameralla samaan aikaan ohjeideni mukaan, jos vaikka tarvitsisimme jotain leikkausvaraa kuvien välille.

Kun ensimmäinen kuvauspäivä oli ohi, olimme olleet puolitoista tuntia myöhässä. Päivästä tuli kuvausryhmälle 18 tuntinen ja osa oli aika poikki. Saimme sentään kaikki kohtaukset kuvattua, vaikka monesta kuvasta olin joutunut luopumaan ja alkuperäisestä suunnitelmasta poikkeamaan. Olin kuitenkin tyytyväinen tähän uuteen tyyliin, käsivarakuvaukseen, jota olin aiemmin hieman hyljeksinyt, mutta löytänyt sen nyt uudestaan.

5.2 Päivä 2

Toisen päivän olimme kokonaan kosken lähetyvillä kuvaamassa. Siellä tekisimme elokuvan loppukohtauksen ja alkukohtauksen, joka tapahtuu päähenkilön kotona. Kotitalo sijaitsi aivan kosken lähellä, mikä oli onnekasta meille ajan säästää varten. Käyttäisimme vuokraamamme kraanaa myös ja sillä myös aloitimme päivän.

Menimme hyvissä ajoin kuvauspaikalle rakentamaan kraanakuvaa. Koska siihen kuvaan ei tarvinnut valoja, annoin Vantelle ohjeet Juhanin kotitalon valaisemiseen, jolloin valoryhmä pystyisi samaan aikaan rakentamaan valon valmiiksi, kun sitten myöhemmin siirryimme taloon kuvaamaan. Näin säästimme aikaa mahdollisimman paljon.

Olin aikaisemmin päättänyt kraanan tietyn paikan, mutta siihen oli nyt tulvinut säääriin asti vettä. Pyysin Mattia silti laittamaan kraanan siihen paikkaan, vaikka se tulisi olemaan vaikeaa. Lähdin varmuuden vuoksi etsimään uutta paikkaa kraanalle kosken toiselta puolelta, ja sieltä varsin hyvä paikka löytyikin. Matti yritti kaikin voimin saada kraanaa paikoilleen tulvivaan veteen, mutta tunnin jälkeen me molemmat tulimme siihen tulokseen, ettei se tule onnistumaan, joten veimme kraanan

toiselle puolelle varapaikkaan. Näin tuhlasimme jo tunnin ajastamme minun huonon ratkaisuni takia.

Kraanan valmisteluun meni yllättävän paljon aikaa. Kamera piti suojata mahdollisimman hyvin vesiroiskeilta ja se piti myös varmistaa kiristysköysillä, ettei se vahingossa putoa koskeen. Operointimonitoriin emme aluksi saaneet millään kuvaa. Vika johtui ehkä kosteasta ilmasta, joka aiheutti HDMI-johtojen epäkunnon.

Kun kamera oli kiinni kraanan päässä ja kraana kosken yläpuolella, kuvaa ei pystynyt operoinnin aikana tarkentamaan. Päätin laittaa niin pienen aukon, jonka luonnonvalo ja kameran ISO-lukema salli, jotta kuvan terävyysalue olisi mahdollisimman suuri, ja linssin tarkennuslukeman suurin piirtein oikealle kohtaa. Jouduin laittamaan yhden aukon vievän ND-

Kamera kraanan nokassa kosken yllä. (Kuva: Sanni Salonen)

filtringin kameran kompendiin kiinni (parempaa vaihtoehtoa ei ollut sillä hetkellä saatavilla), jotta se estäisi mahdolliset vesiroiskeet menemästä kameran sisustaan. Näin ollen sain aukoksi vain 5.6, mutta se riitti melko hyvin kuvaa varten.

Kraanakuva onnistui melko hyvin, vaikka se hieman täräsi kraanan kevyen painon vuoksi, mutta ajattelimme silti käyttää sitä vielä pimeän tultua loppukohtausta varten.

Taas olimme kuitenkin myöhässä aikataulusta, joten suunnittelemani kiskoajot ja erikoislähikuvat sokeankepiä naputtelemassa maata sillan päällä saivat jäädä. Kuvasin käsivaralla jotain seurantakuvia Juhanista. Niistä ei kummoisia tullut, koska oli kiire mennä Juhanin kotitaloon kuvaamaan tärkeämpää kohtausta.

Valot talossa olivat suurin piirtein valmiit, ja olin käsenyt Vanttea valaisemaan tilan niin että ikkunasta näkyvä luonto erottuisi myös kuvasta eikä palaisi puhki. Tähän kohtaukseen halusin välttämättä kiskoajon ja sen me teimmekin, vaikka kiire oli. Olimme Tonin kanssa aiemmin suunnitelleet paljon erikoislähikuvia kohtaukseen, jossa Juhani pukee vaatteita ylleen ja lähtee sitten kotoaan pois. Halusimme näyttää, kuinka näppärät kädet pukevat vaatteita ylleen ja kohtauksen lopussa olisimme vasta paljastaneet, että kyseessä on sokea henkilö. Ajan puutteessa luovuimme joistakin kuvista ja kuvasimme vain välttämättömät kuvat.

Kun kohtausta oli kuvattu, olimme lähes ajoissa kuvausaikataulun suhteen. Se oli hyvä, koska seuraavaksi menisimme kosken viereen kuvaamaan Juhania heittämistä ojaan ja hänen siellä rämpimistään, ja kaikki lamput jouduttaisiin viemään silloin sinne, mikä oli aika iso operaatio. Tämän kohtauksen olimme suunnitelleet kuvaavamme käsivaralla käyttäen paljon tarkennuksen ja kuvakoon vaihtelua, jotta saisimme hektisen tunnelman.

Mutta takaiskut tulivat taas, kun valokalustomme kaksi tehokkainta HMI-lamppua (4000 W ja 800 W) lakkasivat toimimasta, jolloin jäljelle jäivät vain tehottomammat HMI-lamput (1200 W, kaksi 575 W ja 200 W). Sillä hetkellä ajattelin, ettei kuvaamisesta tule mitään ja että joudumme lopettamaan päivän kesken. Oli pilkkopimeää eikä valoja olisi ehkä riittävästi metsän, kosken ja päähenkilön valaisemiseen.

Joutuimme Vanten kanssa miettimään valaisusuunnitelmat uusiksi, mutta onneksi minulla oli valovoimaiset linssit mukana. Päätin käyttää 1.4 aukkoa ja ISO-lukemaa 640, jolloin valojemme tehot ehkä riittäisivät ja kuva näyttäisi vielä hyvältä. Asettelimme lamput tarkasti oikeille paikoille taustalle valaisemaan koskea ja metsää, ja pienimmän 200 W lampun toimme lähelle valaisemaan Juhania. Kuva näytti yllättäen hyvältä niinkin pienellä valomäärällä, joten olimme selättäneet ongelmamme.

Juhania täytyi kohtauksessa raahautua ojan pohjalta takaisin sillan luokse, ja minun täytyi seurata häntä edestäpäin koko ajan kävellen takaperin. Halusin tarkentaa kuvaa itse, jolloin pystyin vapaasti päättämään, mitä asiaa kulloinkin halusin kuvata. Ongelmaksi muodostui tällöin, miten pääsen itse kapuamaan ylös ojasta. Keksinkin, että minun ympärilleni laitetaan köysi, joka auttaa minua nousemaan mäen ylös, kun köyttä vedetään minun takanani mäen päällä. Tämä tekniikka osoittautui oikeaksi, ja kuvasta tuli parhaita materiaalia, mitä olin siihen asti elämässäni kuvannut.

Tähänkin kohtaukseen olimme suunnitelleet paljon enemmän kuvia, mutta lopulta yksi pitkä kuva Juhanin rämpimisestä ja kaksi kuvaa Juhanin heitosta ojaan (stuntmiehenä toimi itse ohjaaja) kattoivat kaiken tarvitsemamme.

Meillä oli kuvattavana vielä elokuvan viimeiset kraanakuvat, joissa Juhani palaa sillalle etsimään Maijaa, ja myös sillan päältä lähikuvaa Juhanista. Mutta ongelmat alkoivat taas, kun operointimonitori ei toiminut ollenkaan kraanakuvaa varten, joten jouduimme summittaisesti kuvaamaan ottoja ja katsomaan jälkeensä, miltä ne näyttivät, jolloin aikaa tuhlaantui siihen. Lopulta saimme hyvän oton ja meillä oli kiire saada kamera sillan päällä kuvattaviin lähikuviin, koska Tommi Erosen täytyi päästä ajallaan lähtemään kuvauksista.

Kuvasimme lähikuvat kovalla kiireellä ja kuvaamistani haittasi vielä se, ettei operointimonitori toiminut, jolloin jouduin katsomaan kuvaa kameran omasta pienestä näytöstä ja tarkentamaan itse kuvaa. Saimme lopulta ihan tyydyttävää jälkeä, jolloin Tommi pääsi lähtemään ajoissa. Jäljelle jäi vielä yksi kraanakuva, jossa käyttäisimme sijaisnäyttelijöitä Tommin ja Elenan sijasta. Sen kuvasimme myös ”sokkona”, kun monitori ei toiminut.

Päivän saldona oli monia ongelmia, mutta myös onnistumisia, joten päivästä jäi loppujen lopuksi hyvä mieli. Seuraavan kerran kuvaisimme vasta yli viikon päästä näyttelijöiden kanssa, mikä sopi työryhmälle todella hyvin vaativien kahden päivän jälkeen.

5.3 Ekstrapäivä

Vapaan viikon aikana kävi niin kuin olin pelännyt. Se lumi, mitä oli satanut, sulii melkein kaikki pois. Vain isot kinokset jäivät enää jäljelle. Olin hieman allapäin. Mietin vaikuttaisiko se radikaalisti elokuvaan vai tuleeko sitä edes huomaamaan. Jos lunta ei ehtisi sataa uudestaan ennen seuraavaa kuvauspäivää, joutuisimme jotenkin lavastamaan lisää lunta kaikkiin laajoihin kuviin, joita oli vielä kuvaamatta. Emme voineet asialle oikein mitään sillä hetkellä.

Menimme kuitenkin pimeään tultua pienellä ryhmällä kosken luokse kuvaamaan lähikuvia Maijan raiskauksesta, jonka Juhani kuulee, kun hän yrittää päästä ojasta ylös Maijan luokse. Kuvasimme myös kuvan, jossa Maijan ruumis putoaa koskeen, käyttämällä vedenalaisia kuvia varten tehtyä kamerapussia, joka sitten pudotettiin köyden avulla sillan päältä veteen. Halusin myös todella laajan

kuvan, jossa koski pauhaa etualalla ja silta näkyy taustalla, kun Juhani etsii Maijaa. Halusin kuvalla korostaa kosken voimaa ja vaarallisuutta elokuvan loppukohtauksessa, kun Maijan ruumis on kadonnut sen syövereihin. Tähän kuvaan tarvitsimme lunta, joten Toni kantoi sitä kinoksista sillan päälle ja maastoon, jolloin saimme aika hyvin kuvan lavastettua lumiseksi.

5.4 Päivä 3

Yli viikko oli kulunut edellisestä virallisesta kuvauspäivästä eikä lunta ollut satanut. Menimme silti kuvaamaan, koska muuta vaihtoehtoa ei ollut. Kuvaisimme koko päivän seurantalons ulkopuolella ja sen lähetyvillä olevassa metsässä ja hiekkatiellä. Lavastaja Emilia kantoi apulaistensa kanssa lunta lähellä olevista kinoksista maaston eri kohtiin aina jokaisen eri kuvan kuva-alalle. Näin saimme edes hieman lunta kuviin.

Kohtaukseen, jossa Juhani, Maija, Antero, Pietari ja Ville tapaavat ensi kertaa, suunnittelin aluksi pitkän ajon, mutta sen tekeminen osoittautui hankalaksi, joten jatkoin jo hyväksi havaitsemallani käsivararatkaisulla. Emme valaisseet lampuilla näyttelijöitä ollenkaan, mutta seurantalons sisälle veimme hieman valoja, ettei talo olisi näyttänyt niin pimeältä, kun se näkyi kuvien taustalla. Käytimme reflejä lähikuvissa heijastamaan luonnonvaloa näyttelijöiden kasvoille, emme muuta.

Halusin esitellä Anteron hahmon elokuvassa näyttävästi, joten kun Antero tulee tovereidensa kanssa mopoilla seurantalolle, kiinnitin kameran Anteron mopon sarviin, jotta hänestä saisi lähikuvan samalla kun hän ajaa paikalle. Kuva onnistui melko hyvin, vaikka päivänvalon vähentyessä jouduin käyttämään ISO-arvoa 1250, jolloin kuvan kohina kasvoi.

Ville Järvi lavastamassa lisää lunta kuvauspaikalle.
(Kuva: Jami Nurminen)

Sitten olikin iso siirtyminen metsään kuvaamaan kohtausta pimeällä, jossa Antero hyökkää tovereidensa kanssa Juhaniin ja Maijan kimppuun. Lamppujen metsään viemisessä ja kohtauksen valaisemisessa meni yllättävän paljon aikaa. Lamppujen toimivuudessa oli myös taas ongelmia. Kun pääsimme ensimmäistä kuvaa kuvaamaan, olimme reilusti myöhässä. Kohtaus oli täten kuvattava mahdollisimman nopeasti, koska meillä olisi toinen siirtyminen hiekkatielle seurantalons läheisyyteen.

Kuvasin kaikki kuvat käsivaralla, koska se sopi kohtauksen hektiseen tunnelmaan. Kuvia oli valtava määrä, koska kohtaus oli toiminnallisesti iso: kaksi mopoa tukkii Juhaniin ja Maijan kulkureitit, Antero hyökkää ja lyö Juhania, Antero vie väkisin Maijan metsään ja Pietari ja Ville heittävät Juhaniin ojaan.

Kun olimme vihdoinkin saaneet kohtauksen jotenkuten kuvattua kiireen keskellä, kello oli niin paljon, että meillä ei ollut aikaa siirtyä toiseen lokaatioon vaan jouduimme kuvaamaan toisen kohtauksen myös metsässä. Se oli harmillista, koska kohtaus oli romanttinen Juhaniin ja Maijan välillä, enkä olisi halunnut kuvata sitä pimeän metsän keskellä.

Meillä oli mieletön kiire, koska Elena Leeven täytyi päästä ajoissa lähtemään, joten kannoimme lamppuja hiki hatussa metsän keskellä. Valaisimme kohtauksen todella nopeasti ja myös kuvasimme sen niin kiireellä, että kuvista tuli aika huonoja omasta mielestäni. Kohtaus oli yksi tärkeimmistä elokuvassa, joten epäonnistuminen siinä harmitti. Yksi kuva sentään onnistui täydellisesti, nimittäin mopon siluettikuva mäen päällä, kun mopoilija yllättää Juhaniin ja Maijan metsätiellä.

Päivän jälkeen ei ollut hyvä mieli, koska viimeiset kohtaukset tuli tehtyä kiireellä ja osittain huonosti, mutta onneksi seuraava päivä ei olisi niin vaikea, koska olisimme samassa lokaatiossa koko ajan.

5.5 Päivä 4

Neljäs ja viimeinen kuvauspäivä oli seurantalolla. Kuvasimme kohtaukset, jossa Juhani tulee päivällä seurantalolle auttamaan Kalevia tanssien järjestämisessä, sekä Maijan saapumisen kylään. Halusin aina sisällä kuvattaessa, että ikkunoista näkyvä luonto ei palanut puhki vaan sekin valottui

oikein, joten kiire oli saada kaikki ikkunoihin päin kuvattavat sisäkuvat kuvattua ennen kuin tuli liian pimeää ulkona. Muuten päivä oli aika rento verrattuna aikaisempiin.

Aloitimme ulkona varhain aamusta, ja ensimmäisenä vuorossa oli pitkä kiskoajokuva, mikä oli harvinaista tässä projektissa, vaikka niitä oli suunniteltu paljon. Ajo ja muut kuvat ulkona onnistuivat hyvin, koska vain seurantalonsisäosia piti hieman valaista.

Juhanin ja Maijan kohtaamiseen halusimme jotain erikoista, koska olimme jo luopuneet alkuperäisistä suunnitelmista, joiden mukaan Juhani pikkuhiljaa kuulee Maijan saapuvan eri asioiden kautta. Keksimme kuvata mahdollisimman pienellä syväterävyydellä Maijan epätarkkaa hahmoa ensin kaukaa, ja sitten hän kävelee lähikuvaan tarkennettuun alueeseen. Tällä tavalla saimme luotua sen, miltä Juhanista tuntuu, kun hän ei tunne lähestyvää hahmoa, vaan kuulee ainoastaan lähestyvät askeleet.

Yksi elokuvan vähistä kiskoajoista. (Kuva: Jami Nurminen)

Elena lähti sen jälkeen kuvauspaikalta ja jäljelle jäi vain Tommi, jonka kanssa kuvaisimme puuttuvat kohtaukset. Aikaa oli hyvin, joten pystyin hieman rentoutumaan ja nauttimaan kuvaamisesta. Seuraavaksi kuvasimme kohtauksen, missä Juhani menee tutkimaan julisteita, jotka Kalevi käski laittaa seurantalonsseinille. Halusimme kohtauksella kertoa, kuinka turhauttavaa ja vaikeaa Juhanille on laittaa julisteita, koska hän ei näe milloin ne ovat oikeinpäin.

Tommin kuvat saimme kuvattua etuajassa, ja hänen lähdettyään kuvasimme ulkona pimeällä vielä lähikuvia, jotka tarvitsimme rauskauskohtausta varten. Edellispäivän kohtauksesta jäi vielä

kuvaamatta luonnosta muutama kuva, jotka Juhani ja Maija ”kuulevat”, kun he pysähtyvät metsätiellä kuuntelemaan luonnonääniä. Ne me kuvaisimme joskus myöhemmin.

Kun päivä oli ohi, olimme kuvanneet yhteensä yli sata kuvaa elokuvaa varten. Tarkkaa lukemaa ei ollut tiedossa, koska Antin B-kameran kuvia ei ollut merkattu klaffiin.

5.6 Mietteitä

Kuvauksista jäi hieman kaksijakoinen tunne. Jotkut kuvat ja kohtaukset olivat onnistuneet todella hyvin ja jotkut taas todella huonosti. En myös tiennyt, miten käsivara- ja jalustakuvaus toimisivat yhdessä keskenään, kun elokuva leikattaisiin. Onneksi käsivarakuvaa oli kuitenkin paljon enemmän, jolloin kuvaustyyli pysyisi tällöin melko hyvin yhtenäisenä.

Päädyimme tekemään elokuvan kuitenkin melko perinteisiä kuvakerronnallisia keinoja hyväksikäyttäen, vaikka aluksi suunnittelimme aivan muuta. Tärkeintä oli kuitenkin saada elokuva kuvattua kokonaisuudessaan neljään päivään mennessä, jotta edes saamme sen tehtyä. Kuvauspäiviä olisi silti pitänyt olla viisi, koska oli mieletön kiire saada kohtaukset kuvattua muutenkin. Olin silti tyytyväinen elokuvan kuvaustyyliin, joka oli osittain hieman silottelematon.

6 JÄLKITYÖT

6.1 Leikkaus

Menin katsomaan ensimmäistä raakaleikkausversiota, jonka Vante ja Toni olivat saaneet tehtyä. Huomasin, että kuvat olivat jostain syystä todella tummia. Kuvauksissa ne näyttivät hyviltä, mutta ajattelin, olivatko kameran asetukset sittenkin olleet jollain lailla väärin. Kamera itsessään nimittäin kuvaa varsin kontrastista kuvaa, joten valitsin kuva-asetukseksi kameran oman neutraali-vaihtoehdon. Olin aikaisemmin kuvannut superflat-asetuksella (kontrastisuus ja värikylläisyys vähenevät), jolloin jouduin värimäärittelyssä tummentamaan kuvaa melko paljon, jotta sain sen mieluiseksi. Nyt ajattelin, että neutraali-asetuksella saan kuvasta lähelle sellaista, mitä halusin lopputulokseksi. Kun saisin elokuvan värimäärittelyyn, selvittäisin silloin, onko vika ollut jo kuvauksissa vai vasta kun se on tuotu leikkausohjelmaan.

Elokuvassa oli hieman hidas alku, mikä johtui pitkistä kuvista, joita olin kuvannut elokuvan alkupuoliskoon, ja kohtauksissa Juhanin liikkuminen ja tekeminen olivat myös verukkaista. Mutta ne varmasti saataisiin toimimaan paremmin jämäkämällä leikkauksella. Joitain kuvia ei ollut myös käytetty ollenkaan. Ne varmaan olivat liian huonoja tai kohtaukset vain toimivat paremmin ilman niitä.

Sään muutosta ei havainnut elokuvassa ollenkaan, mistä olin helpottunut. Emilian lumenlavastamisoperaatio oli onnistunut varsin hyvin valmiisiin kuviin.

Alkukohtauksessa Juhanin kotona oli pieni ongelma, koska ikkunasta näkyvä luonto oli varsin pimeä, vaikka sen piti olla valoisampi. Näköjään kohtausta kuvattaessa päivä oli pimentynyt liian nopeasti emmekä sitä olleet huomanneet. Asian pystyisi korjaamaan varmasti hyvin värimäärittelyssä. Myös kuva oli hieman kallellaan, vaikka muistaakseni laitoin kameran vaateriin. Kuva näytti siltä kuin Juhanin kodin perustukset olisivat hieman vajonneet toiselta puolelta taloa. Sillekin ehkä pystyisi jotain tekemään jälkitöissä.

Uudempi leikkausversio oli vähän lyhyempi, koska yhden kohtauksen pitkässä kuvassa oli käytetty hyppyleikkausta, mikä ei minun mielestäni toiminut kovin hyvin, mutta se nopeutti toimintaa. Muutama rakastamani kuva oli myös poistettu: mopon siluettikuva metsätiellä ja Anteron lähikuva, jossa kamera oli kiinnitettynä mopoon. Ne kuvat olivat mielestäni hienoja ja toivat dynaamisuutta kuvakerrontaan. Vantte ja Toni poistivat ne siksi, että ne eivät sopineet elokuvan muuhun kuvakerrontaan tai kohtauksen rytmiin, mikä tietenkin oli tärkeämpää kuin vain se, että ne olivat hienoja kuvia. Kohtaukset itse asiassa olivat parempia, kun kuvat otettiin pois.

Viimeisimmässä leikkauksessa yksi kohtaus oli kokonaan poistettu. Siinä Juhani tutkii julisteita, eikä saa niitä laitettua seinille. Kohtaus hidasti elokuvan alkupuoliskoa, ja hyppyleikkaukset haittasivat ainakin minua, joten oli hyvä, että se poistettiin.

Toni sai parannusehdotuksen loppuun, joten kävimme kuvaamassa koulun takapihalla lisää kuvia. Näyttelijänä toimivat Vanten käsi ja huuliharppu. Loppu toimi nyt paremmin uuden idean ansiosta. Kävimme kuvaamassa myöhemmin myös paremmat ”kuulemiskuvat” kohtaukseen, jossa Juhani ja Maija kuuntelevat luonnonääniä.

Elokuva sai näin lopullisen muotonsa, ja sen kestoksi tuli 17 minuuttia.

6.2 Värimäärittely

Sain leikatun elokuvan Color-värimäärittelyohjelmaan ja kokeilin heti, voiko tummille kuville tehdä jotain. Yllättäen sain tummien kuvien alta ”kaivettua” kadonneet informaatiot ja olin helpottunut. Kuvat olivat jotenkin tummuneet, kun ne olivat siirretty koneelle ja leikkausohjelmaan, mutta oikea valotus oli silti säilynyt.

Muutamit kuvat olivat alivalottuneet kohtauksien sisällä, mutta ne sai melko helposti korjattua. Vika johtui päivänvalon nopeasta vähenemisestä ulkona kuvattaessa.

Ulkokohtauksista vähensin värikylläisyyttä ja luonnosta muutin vihreän sävyä harmaaksi, jotta se istuisi paremmin syksyisen talviseen tunnelmaan. Maijan punaisia vaatteita korostin hieman, jotta hänestä huokuisi lämpöä vielä enemmän. Tanssikohtaukseen seurantalolla tein lämpimän tunnelman lisäämällä keltaisen ja punaisen sävyjä lisää. Yökohtauksista tein sinertävämpiä ja vähensin kirkkautta, jotta sain ne enemmän yöllisen näköisiksi ja kuunvalossa tapahtuviksi. Mopovalot tein kirkkaammiksi, koska ne tummuivat kuvan tummentuessa myös.

Suurin työ oli kuitenkin Juhanin kotona tapahtuva alkukohtaus, jossa ikkunat olivat liian tummat verrattuna sisällä olevaan valoon. Työ ei olisi ollut vaikea, ellei Juhani olisi heilautellut takkia ja käsiään ikkunan ohitse useaan kertaan. Jouduin tekemään ikkunat frame kerrallaan uusiksi, ja se oli työlästä. Lopputulos oli kuitenkin parempi, joten työ kannatti.

Muutamia After Effects -kuvia tuli myös. Niissä muun muassa poistettiin lamppuja kuvista ja lisättiin mopovalon ilmestyminen pimeään metsään.

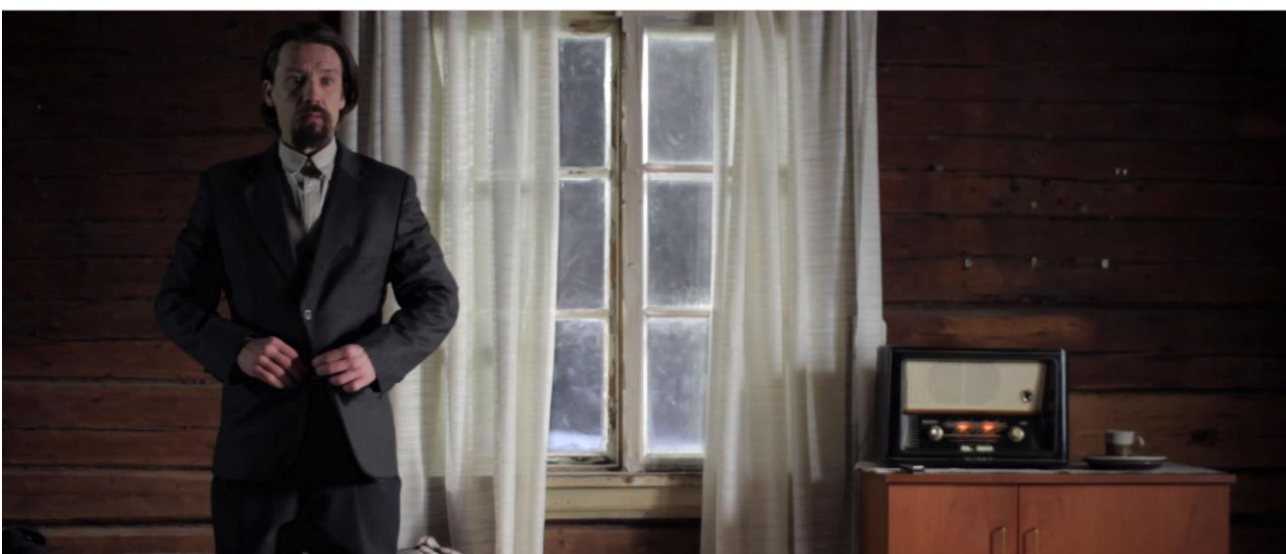
Valitsemani neutraali-kuva-asetus toimi suurimmassa osassa kuvia, mutta jotkin kuvat olivat liian kontrastisia eikä niitä saanut enää vaalennettua värimäärittelyssä tarpeeksi. Näin jälkikäteen ajatellen olisi pitänyt valita jokin toinen asetus, joka ei olisi ollut niin kontrastinen.

Määrittelyyn meni kauan aikaa ja aina tuntui vain löytyvän lisää, miten kuvia voisi yrittää parannella.

6.2.1 Esimerkkejä

Esimerkki 1: Juhanin koti

Kohtauksessa ulkona piti olla päivä, mutta valaisuvirheen takia siellä näyttää illalta. Ikkunoita ja sisätilaa vaalentamalla sain muutettua illan päiväksi.

Esimerkki 2: Juhani ja Kalevi seurantaloon edustalla

Tässä esimerkki, millaisiksi ulkokohtaukset tein. Vähensin vihreää sävyä luonnosta ja niukensin kuvan värikylläisyyttä hieman.

Esimerkki 3: Antero seurantalons pihalla.

Teimme kohtauksen kiireellä, minkä vuoksi valon suunta jäi Anteron lähikuvassa liian myötäiseksi. Tummensin Anteron kasvojen toista puolta hieman, jolloin valosta tuli kontrastisempi ja parempi.

Esimerkki 4: Juhani ja Maija metsätiellä.

Yökohtaukset olivat muuttuneet melko tummiksi, kun ne oli siirretty leikkausohjelmaan. Sain vaalennettua niitä hieman paremmiksi ja lisäsin kuviin sinisyyttä ja vähensin kirkkautta.

7 YHTEENVETO

7.1 Oma arvio

Miten onnistuimme kertomaan kuvin, miltä sokean ihmisen maailma tuntuu? Ei ihan niin, miten suunnittelimme, mutta sinnepäin. Elokuva toimii hyvin sillä kuvaustyyllillä, millä sen teimme, enkä kaipaa lisää kuvia Juhanin sokean maailman luomiseen. Elokuvasta olisi tullut erilaisempi niiden kanssa, mutta ei ehkä parempi. Mielestäni saimme kuitenkin tehtyä sen elokuvan, mikä meidän piti, ja olen siitä todella ylpeä.

Lopputyö oli raskas prosessi minulle ja myös koko työryhmälle, mutta selvisimme siitä kunnialla. Jos kuvauspäivät olisivat olleet peräkkäisinä päivinä, emme olisi ehkä jaksaneet tehdä töitä samalla tahdilla, joten vapaa väliviikko oli vain hyväksi. Itselläni oli ainakin selkä ja hartiat joka päivä kipeät, koska kuvasin käsivaralla, jolloin jouduin kannattelemaan kameraa suurimman osan päivästä. Kuvan katseleminen operointimonitorista oli myös hankalaa, koska jouduin pitämään päätä koko ajan kenossa, jolloin niska ja alaselkä kipeytyivät. Työasento ei ollut kaikkein ergonomisin, mutta se ei juuri kuvaamista haitannut.

Huomasin, että olin kiireen keskellä unohtanut kuvata Juhanin lähikuvan yhteen kohtaukseen, vaikka hän on päähenkilö. Kohtauksessa on nyt vain Anteron ja Maijan lähikuvat, kun henkilöt tappelevat metsässä. Kohtaus etenee hyvin ilman Juhaninkin kuvaa, mutta mielestäni se olisi kaivannut lähikuvan myös hänestä. Nyt päähenkilön kannalta olemme liian etäällä Juhanista kyseissä kohtauksessa ja se harmittaa minua. Muutoin elokuvan kuvakerronta on onnistunut suurimmaksi osaksi hyvin.

Kahden kameran käyttö kuvauksissa mietitytti hieman aluksi, mutta osoittautui hyväksi ratkaisuksi, koska muutamat kohtaukset on pystytty leikkaamaan paremmiksi Antin kuvaamien kuvien ansiosta.

Omasta mielestä olin valmis opinnäytetyöhöni, koska olin oppinut tarpeeksi asioita kuvauksesta, jotta pystyin elokuvamme hallitusti tekemään. Kiitos siitä kuuluu koulun opetukselle, toisten vuosikurssien harjoitus- ja lopputöille, joissa olen saanut olla ahkerasti mukana, ja isoveljelleni Karille, jolta olen oppinut paljon. Elokuvasta tuli paras kuvauksentyöni tässä koulussa ja se onneksi toteutui juuri opinnäytetyöni kohdalla.

LIITE

"MIES JOKA KUULI MURHAN" 6.0

Kirjoittanut Toni Majaniemi

Toni Majaniemi
www.tjm-elokuvat.com
toni.majaniemi@gmail.com
+358 50345 1530

1 INT. JUHANIN MAKUUHUONE - ILTA, 1970-LUKU

Sormet napittavat paitaa. Kädet etsivät kenkiä lattialta sängyn alta. Tarkat sormet tunnustelevat nauhoja ja solmivat siistin solmun. Kädet ottavat takin sängyltä. 36-vuotias JUHANI nousee sängyltään seisomaan ja asettelee takin ylleen. Kädet kokeilevat takin povitaskua joka on tyhjä.

Huone on askeettinen. Pöydällä on huuliharppu jota kädet etsivät jonkin aikaa mutta löytävät. Pöytää vasten nojaa vaalea sokeankeppi. Juhani on sokea. Hän ottaa kepin ja lähtee huoneesta.

2 EXT. VANHAN MYLLYN SILTA - PÄIVÄ

Vahtoava vesi valuu voimalla jäiden välistä alas koskea. Juhani kävelee sillalla apunaan sokeankeppi.

3 EXT. KYLÄTIE, SEURANTALON EDUSTA - PÄIVÄ

Punainen seurantalo on metsän kupeessa. Juhani lähestyy tiellä sitä. Ovesta ulos tulee KALEVI ja huomaa Juhaniin joka tulee pihaan.

KALEVI

Katos Juhani, mitäs sä täällä jo nyt?

JUHANI

Tulin katsomaan tarviiko täällä apua?

KALEVI

Noh aika valmista. Käyn kotona. Eukko on keittänyt teerikeittoa. Pidä ovet auki että tuulettuu.

Juhani laskee päänsä ja Kalevi lähtee kävelemään. Kalevi kääntyy vielä pihassa.

KALEVI

Kyl sä nyt hetke yksin pärjää?
Pistä vaikka niitä ilmoituksia seinälle, ne on siellä lavan reunalla...

Kalevi poistuu ja Juhani menee sisälle.

4 INT. SEURANTALO - PÄIVÄ

Juhani kävelee eteisen läpi autioon tanssisaliin. Hän kuuntelee ja lähtee kohti lavaa.

Juhani ottaa yhden rullan ja avaa sen ja tunnustelee sitä mutta ei tiedä miten päin juliste on. Hän pyörittää julistetta edes takaisin mutta laittaa sen pois.

5 INT. SEURANTALO - PÄIVÄ

Juhani istuu lähelle eteistä. Hän kuuntelee, on hiljaista. Hän on aivan yksin. Juhani kaivaa taskustaan huuliharpun ja alkaa soittamaan rauhallisesti melodiasa.

Juhanin taustalla ulko-ovelle ilmestyy hahmo. Hetken soittamisen jälkeen Juhani havahtuu ja lopettaa.

Ovelle on ilmestynyt noin 25-vuotias MAIJA joka kävelee eteiseen. Kengät pitävät ääntä ja Juhani kuulee nämä.

MAIJA

Anteeksi..

Juhani nousee seisomaan ja pudottaa huuliharpun lattialle. Maija näkee Juhanin sokeankepin. Juhani yrittää miettiä mihin soitin putosi.

Maija lähestyy ja nostaa huuliharpun ja lähestyy Juhania. Hän ottaa hellästi Juhanin kädestä ja ojentaa soittimen Juhanille.

MAIJA

Voitkohan auttaa mua?

Juhani nostaa päänsä varovasti.

MAIJA

Etsin Heinolan taloa... missähän suunnassa mahtaisi olla?

Juhani kääntää päänsä kohti ulko-ovea.

JUHANI

Se on tästä kylätietä suoraan kohti vanhaa myllyä.

Maija hymyilee ja kääntyy kohti ulko-ovea. He lähtevät kävelemään ulos.

6 EXT. SEURANTALO - PÄIVÄ

Maija kävelee ulos ovesta ja Juhani kävelee tämän vierellä keppinsä kanssa. He kävelevät kohti kylätietä.

JUHANI

Mikäs sinut Heinolaan vie?

MAIJA

Olen menossa sinne töihin loman ajaksi. Olet ensimmäinen johon törmäsin.

JUHANI

Noh moni on muuttanut kaupunkiin. Maija ja Juhani pysähtyvät tien varteen.

MAIJA

Missä voi sitten tavata ihmisiä?

JUHANI

Noh illalla on tanssit täällä, aika moni kyläläinen on varmaan paikalla.

MAIJA

Kuulostaa kivalta... Ai nii anteeksi en ole esittäytynyt.. Olen Kujalan Maija.

Maija tarjoaa kättään. Juhani nostaa kätensä mutta ei tiedä Maijan nostaneen kätensä. Maija huomaa tämän ja asettelee toisella kädellään Juhanin käden omaansa.

JUHANI

Juhani.

He hymyilevät. Etäältä kuuluu mopojen ääntä jotka lähestyvät.

Kaksi mopoa ajaa kylätietä pitkin. Edelle ajaa n. 27-vuotias ANTERO. Hänen vierellään noin 28-vuotias PIETARI jonka kyydissä on noin 20-vuotias VILLE.

Antero pysäyttää moponsa Juhanin ja Maijan viereen. PIETARI ajaa moponsa Juhanin taakse.

Pietari ja Ville naureskelevat Juhanilla ja katsovat Maijaa. Antero sammutta mopon ja katsoo Maijaa.

ANTERO

Ei taija tyttö olla täältä päi?

MAIJA

En, tulen kaupungista.

Antero pistää mopon jalalle ja nousee.

ANTERO

Oon Antero.

MAIJA

Maija.

He kättelevät. Maija kääntää päänsä Juhaniin.

MAIJA

Heinola oli siis... tästä suoraan?

JUHANI

Se on myllyn sillan jälkeen seuraavasta risteyksestä oikealle.

ANTERO

Heinolaan menossa? Mähän voisin vaik heittää sut. Nää maalaiskulmat voi olla petollisia kaupunkilaistytölle.

Maija hymyilee.

MAIJA

Enköhän minä pärjää.

Maijaa lähtee kävelemään pois päin.

MAIJA

Hei vaan.

JUHANI

Hei.

ANTERO

Hei.

Juhani ja Antero sanovat yhtäaikaa. Juhani kääntää päänsä alas ja Antero tuijottaa Juhania.

PIETARI

Lähetää ny helvetti sinne
kaupalle.

Antero kääntyy ja polkaisee mopon käyntiin he lähtevät
pois. Juhani kääntyy ja kävelee kohti seurantaloa.

7 EXT. SEURANTALO - ILTA

Juhani istuskelee ulkona penkillä seurantalons edessä.
Kalevi ja kyläläismiehet ottavat huikkaa sivummalla ja
menevät sisälle.

KALEVI

Noh Juhani alas tulla nyt.

Juhani kääntää päänsä ja jää ulos hetkeksi yksin.
Hän nousee ja menee sisälle.

8 INT. SEURANTALO - ILTA

Juhani kävelee eteiseen ja jää nojailemaan tanssisalin
ovelle. Hän kuuntelee kyläläisten metakkaa.

MAIJA

Olen vähän myöhässä.

Juhani kääntyy äänen suuntaan. Maija tulee eteiseen ja
riisuu ulkotakkinsa. Juhani hymyilee. Maija tulee Juhaniin
vierelle.

MAIJA

Joko orkesteri aloitti
soittamaan?

Juhani kääntää päänsä kohti Maijaa ja hymyilee.

9 INT. SEURANTALO - ILTA

Juhani soittaa vauhdikkaasti pienen orkesterin kanssa ja
kyläläiset tanssivat. Maija seisoskelee seinustalla ja
kuuntelee soittoa.

Sisään kävelee Antero joka on kammannut hiuksensa ja
siistinyt itsensä. Hänen vierellään tulee Pietari ja Ville
rähinäpullon kanssa.

ANTERO

Olkaa nyt jumalauta kunnolla.

VILLE

Sitä eukkooko sä etit? Kuulemma kaupunki flikat on kiihkeitä ja niiltä irtoo helposti!

Antero kääntyy.

ANTERO

Turpa kiinni ja täällä ei sit ryypätä.

Antero huomaa Maijan sivummalla ja lähtee tätä kohti. Ville naureskelee ja ottaa huikan pullosta.

PIETARI

Eksä kuunnellut mitä se sano?

Pietari katsoo Villeä ja nappaa pullon ja ottaa huikat.

Antero lähestyy Maijaa.

ANTERO

Lähe tanssiin?

MAIJA

En mä nyt, kiitos vain...

Maija katselee Juhania.

ANTERO

Lähtisit nyt...

Maija katsoo Anteroa.

MAIJA

Noh tämän kerran.

Antero vie Maijan lattialle ja alkaa tanssittaan. Maija katselee soittavaa Juhania. Antero haistaa Maijan hiuksia ja hivuttaa kätensä Maijan selkää pitkin alas.

MAIJA

Älä.

Maija ottaa Anteron käden pois ja he jatkavat tanssimista. Antero haistaa jälleen Maijan hiuksia ja hivuttaa kätensä uudelleen.

MAIJA

Lopeta.

Maija irroittaa itsensä Anteron otteista. Juhani kuulee tämän ja havahtuu. Antero yrittää suudella Maijaa mutta Maija tuuppaa tämän pois. Maija poistuu ulos ja Antero katselee ympärillään kaikkien tuijotusta ja lähtee Maijan perään.

Juhani ei soita.

10 EXT. SEURANTALO ULKO-OVI - ILTA

Maija tulee ulos. Antero tulee tämän perässä mukanaan Pietari ja Ville. Maija kääntää päänsä pois päin.

ANTERO

Sähän nyt säikky oot. En mä mitään pahaa halua.

Antero tulee Maijan viereen ja laittaa kätensä tämän hartioille. Maija ei pidä tästä ja yrittää irrottautua.

ANTERO

Sä vaan tunnut niin..

MAIJA

Uskoisit jo!

JUHANI

Anna Maijan olla!

Juhani seisoo heidän takanaan. Antero päästää Maijan joka juoksee Juhaniin vierelle.

Antero yrittää napata Maijasta kiinni mutta Juhani astuu askeleen eteenpäin pää pystyssä.

JUHANI

Uskoisit.

Antero katsoo Juhania vihaisesti. Ville ja Pietari lähestyvät tasuataalla Juhania mutta ulos tulee Kalevi ja kyläläisiä.

KALEVI

Mitä täällä tapahtuu?

JUHANI

Antero....haastaa riitaa.

KALEVI

Olisihan se pitänyt arvata.
Koskelan miehistä ei ole kuin
haittaa tässä kylässä. Lähe
kalppimaan, et ole tervetullut
tänne tänä iltana. Ja vie
häirikkökaverisi mukanas.

Antero katsoo Maijaa. Maija kääntää päänsä pois päin ja
nojaa Juhaniin. Antero katsoo Juhania ja vihaista Kalevia.
Hän kääntyy ja lähtee Pietarin ja Villen kanssa pois.

KALEVI

Eiköhän jatketa.

Kyläläiset menevät sisälle.

JUHANI

Eikö sun oo kylmä?

Maija nostaa katseensa Juhaniin ja katselee tätä.

11 INT. SEURANTALO - ILTA

Orkesteri soittaa viimeistä kappaletta. Juhani ja Maija
tanssivat.

Kappale loppuu ja yleisö alkaa taputtamaan.

12 EXT. KYLÄTIE - YÖ

Juhani kävelee Maijan kanssa tietä pitkin joka kulkee
pellon viertä.

MAIJA

Täällä on niin erilaista kuin
kaupungissa, hiljaista.

Maija katselee ympäristöä ja Juhania.

MAIJA

Ootsä aina ollut sokea?

JUHANI

Lapsesta asti. mutta maailman voi
nähdä niin monella tavalla.

Juhani pysäyttää Maijan hellästi.

JUHANI

Kuuntele.

Maija katsoo Juhania ja sulkee silmänsä. Tuuli tuivertaa rahallisesti havupuissa. Rajaniemen koira haukkuu kaukaisuudessa. Koski valuu vuolaana taustalla. Maija avaa silmänsä ja ottaa Juhania kädestä kiinni. Maija hymyilee.

JUHANI

Joskus kyllä haluaisin nähdä
ihmisten kasvot, jotta näkisin
miltä niistä tuntuu.

Maija ottaa Juhania kädestä kiinni ja laittaa kasvoilleen. Juhani alkaa tunnustella hellästi Maijan hymyileviä kasvoja. Juhani hymyilee. Maija lähestyy Juhania ja he suutelevat pitkään.

Maija katsoo Juhania joka hymyilee. He jatkavat matkaa tietä käsi kädessä pitkin kohti Vanhan Myllyn siltaa.

MAIJA

Sä voisit tulla kaupunkiin
joskus.

JUHANI

En ole koskaan käynyt.

Maija pysäyttää Juhanin ja he seisovat vastakkain.

MAIJA

Voitaisiin käydä tansseissa
sielläkin.

JUHANI

Tehää niin.

Tien päähän mäelle heidän taakseen ilmestyy kirkas valopiste. Juhani havahtuu ja Maijakin kääntää päänsä.

JUHANI

Antero.

Juhani ja Maija lähtevät kävelemään eteenpäin kohti siltaa.

13 EXT. VANHAN MYLLYN SILTA - YÖ

Juhani ja Maija ylittävät sillan jonka alla pauhaava koski valuu.

14 EXT. METSÄTIE - YÖ

Juhani ja Maija tulevat metsätielle ja pysähtyvät.

MAIJA

Minä pääsen tästä jo.

Juhani hymyilee Maijalle ja he meinaavat suudella.

Mopo ilmestyy jälleen tielle heidän taakseen. Maija ja Juhani kääntyvät kohti valoa.

JUHANI

Lähe Heinolaan, sanon Anterolle
suorat sanat.

Juhani kääntyy ja lähtee kohti mopon ääntä. Maija kääntyy ja vilkuilee Juhania kävelessään eteenpäin.

Juhani lähestyy mopoa mutta hidastaa kävelyään. Maija katselee pimeää metsää ja vilkuilee taas Juhanin suuntaan.

Juhani kääntyy kohti Maijaa. Samassa toinen mopo polkaistaan käyntiin Maijan edessä. Valo häikäisee Maijan.

Juhani kääntyy ja lähtee kohti Maijaa mutta Antero hyökkää pimeydestä ja lyö Juhania kasvoihin. Juhani kaatuu ja pudottaa huuliharppunsa tielle.

MAIJA

Juhani!

Mopot lähtevät liikkeelle kohti Juhania ja Anteroa. Toinen ohittaa Maijan jota ajaa Pietari. Toinen tulee Anteron vierelle jota ajaa Ville. Maija lähtee juoksemaan kohti Juhania.

Juhani Ville ja Pietari nousevat mopojen päältä. Antero näkee kuinka Maija juoksee Juhanin luokse ja yrittää auttaa tätä ylös.

Antero katselee heitä katkerana.

ANTERO

Mitä helvettiä sä näet tossa
vammasessa. Eihän se edes näe
saatana mitään!

Juhani ja Maija nousevat ylös ja kääntyvät pois päin.

MAIJA

Tule, en jätä sua ton hullun
seuraan.

Antero kuulee tämän ja kääntyy. Antero tarttuu Maijasta
kiinni ja vetää tämän väkivalloin pois Juhanin luota.

JUHANI

Maija!

ANTERO

Jumalauta ketä sä kutsut
hulluksi, saatanan
kaupunkilaisämmä!

Maija rimpuilee ja Juhani lähtee tulemaan heitä kohti.
Ville ja Pietari pysäyttävät Juhanin niin että tämä kaatuu
tielle ja lyö päänsä.

MAIJA

Lopettakaa!

ANTERO

Hiljaa!

Antero lyö Maijaa kasvoihin. Pietari ja Ville nappaavat
Juhanista kiinni ja nostavat tämän ylös niin että Juhanin
ulkotakki jää tielle. He vetävät tämän perässään metsään.

Antero haistaa rimpuilevan Maijan hiuksia.

15 EXT. METSÄ, OJA KOSKEN VARRESSA - YÖ

Pietari ja Ville tönäävät Juhanin rinteeltä alas. Juhani
putoaa jäiseen ojaan ja lyö päänsä. Hän tunnustelee
päästään ja yrittää päästä ojasta ylös mutta ei pääse.

MAIJA

(OFF SCREEN) Päästä irti!
...Juhani!

ANTERO
(OFF SCREEN) NYT HUORA OOT
HILJAA!

Juhani nousee ja lähtee seuraamaan Maijan ääntä.

JUHANI
Maija!

Juhani kompuroi ja kuulee kuinka vaatteita revitään.

Maijan huuto muuttuu yhä epätoivoisemmaksi ja epämääräisemmäksi. Juhani yrittää päästä ylös mutta putoaa ojan pohjalle.

Hän kuulee kuinka Maijan ääni on muuttunut itkun ja raskaan hengityksen repiväksi huudoksi. Juhani yrittää uudelleen nousta. Yhtäkkiä Maijan ääni katkeaa metallisen kolahduksen saattelemana. Juhani pysähtyy ja kuulee vain oman hengityksensä. On aivan hiljaista. Juhani yrittää nousta ylös yhä epätoivoisesti.

Juhanin toiminnan keskeyttää ääni kun jotakin raahataan kohti siltaa. Jokin kolahtaa sillan kaiteeseen. Vaate repeää ja jäinen vesi loiskahtaa railojen välistä. On jälleen hiljaista. Juhani puuskuuttaa ja huutaa raivoaan. Hän tärisee.

Juhani kuulee kuinka joku juoksee. Mopot käynnistyvät ja lähtevät pois. Juhani punnertaa viimeisillä voimillaan ja vetää itsensä ylös.

16 EXT. VANHAN MYLLYN SILTA - YÖ

Juhani tulee tielle sillan vierelle.

JUHANI
Maija...?

Kukaan ei vastaa. Silta on tyhjä ja on hiljaista. Koski pauhaa sillan alla.

Juhani kävelee eteenpäin ja tulee sillalle. Hän menee kaiteelle, polvistuu ja itkee.

LOPPU